

31987L0102

12.2.1987.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 42/48

PADOMES DIREKTĪVA
(1986. gada 22. decembris)
par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu

(87/102/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

tā kā atšķirības tiesību aktos un praksē rada nevienlīdzīgu patērētāju aizsardzību patēriņa kredīta jomā dažādās dalībvalstīs;

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100. pantu,

tā kā pēdējo gadu laikā ir notikušas lielas izmaiņas kredītu veidos, kas pieejami patērētājam un ko patērētājs izmanto; tā kā ir radušās un turpina attīstīties jaunas patēriņa kredīta formas;

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā dalībvalstu tiesību aktos pastāv lielas atšķirības patēriņa kredīta jomā;

tā kā patērētājam būtu jāsaņem pietiekama informācija par kredīšanas nosacījumiem un izmaksām, kā arī par savām saistībām; tā kā šai informācijai cita starpā būtu jāietver kredīta gada procentu likme vai, ja tas nav iespējams, kopējā summa, kas patērētājam jāmaksā par kredītu; tā kā līdz lēmuma pieņemšanai par Kopienas metodi vai metodēm gada procentu likmes aprēķināšanai, dalībvalstīm būtu jāspēj saglabāt esošās metodes vai darbības šīs likmes aprēķināšanai vai, ja tas nav iespējams, būtu jānosaka kārtība, kādā veic kredīta kopējo izmaksu uzrādīšanu patērētājiem;

tā kā šīs atšķirības tiesību aktos var novest pie izkropļotas konkurences starp kredīta devējiem kopējā tirgū;

tā kā kredīta noteikumi var būt patērētājam neizdevīgi; tā kā patērētāju labāku aizsardzību var panākt, pieņemot dažas prasības, kuras piemēro visām kredīta formām;

tā kā šīs atšķirības ierobežo patērētāja iespējas saņemt kredītu citā dalībvalstī; tā kā tās ietekmē pieprasītā kredīta apjomu un īpatnības, kā arī preču un pakalpojumu iegādi;

tā kā, ņemot vērā atsevišķu kredītligumu raksturu vai darījuma veidus, šie līgumi vai darījumi būtu daļēji vai pilnībā jāizslēdz no šīs direktīvas piemērošanas jomas;

tā kā tādēļ šīs atšķirības iespaido to preču un pakalpojumu brīvu apriti, kurus patērētājs iegādājas uz kredīta un tādējādi tieši ietekmē kopējā tirgus darbību;

tā kā dalībvalstīm, apspriežoties ar Komisiju, būtu jāspēj šo direktīvu nepiemērot dažām nekomerciāla rakstura kredīta formām, ko piešķir ar īpašiem nosacījumiem;

tā kā, ņemot vērā Kopienā patērētājiem piešķirto kredītu apjoma pieaugumu, kopējā patēriņa kredītu tirgus izveide sniegtu labumu gan patērētājiem, kredīta devējiem, ražotājiem, preču vairumtirgotājiem un mazumtirgotājiem, gan arī pakalpojumu sniedzējiem;

tā kā prakse, kas pastāv dažās dalībvalstīs, attiecībā uz notariāli vai tiesas apliecinātiem aktiem, ir tāda, lai padarītu šīs direktīvas konkrētu noteikumu piemērošanu nevajadzīgu šādu aktu gadījumā; tā kā dalībvalstīm tādēļ būtu jāspēj nepakļaut šādus aktus šiem noteikumiem;

tā kā Eiropas Ekonomikas kopienas programmas par patērētāju tiesību aizsardzību un informācijas politiku ⁽⁴⁾ cita starpā paredz, ka patērētājs būtu jāaizsargā pret negodīgiem kredīta noteikumiem un ka prioritāte būtu jāpiešķir vispārējo nosacījumu, kas regulē patēriņa kredītu, saskaņošanai;

tā kā kredītligumi par ļoti lielām summām mēdz atšķirties no parastajiem patēriņa kredīta līgumiem; tā kā šīs direktīvas noteikumu piemērošana attiecībā uz līgumiem par ļoti maziem apjomiem varētu radīt nevajadzīgus administratīvus apgrūtinājumus gan patērētājiem, gan kredīta devējiem; tā kā tādēļ attiecībā uz līgumiem, kas pārsniedz vai nesasniedz noteiktās finansu robežas, nebūtu jāpiemēro šī direktīva;

⁽¹⁾ OV C 80, 27.3.1979., 4. lpp. un
OV C 183, 10.7.1984., 4. lpp.

⁽²⁾ OV C 242, 12.9.1983., 10. lpp.

⁽³⁾ OV C 113, 7.5.1980., 22. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 92, 25.4.1975., 1. lpp. un
OV C 133, 3.6.1981., 1. lpp.

tā kā informācijas sniegšana par kredīta izmaksām reklāmās un kreditora vai kredīta starpnieka uzņēmuma telpās var atvieglot patērētājam dažādu piedāvājumu salīdzināšanu;

tā kā patērētāju aizsardzība turpmāk tiek uzlabota, ja kredītligumi tiek noslēgti rakstiski un satur noteiktu minimumu precīzu ziņu attiecībā uz līguma noteikumiem;

tā kā gadījumā, kad piešķirts kredīts preču iegādei, dalībvalstīm būtu jāizstrādā nosacījumi, saskaņā ar kuriem preces var paņemt atpakaļ, īpaši, ja patērētājs nav devis savu piekrišanu; tā kā norēķināšanās starp līgumslēdzējām pusēm, ja preces tiek paņemtas atpakaļ, būtu jāveic tā, lai nodrošinātu to, ka paņemšana atpakaļ nerada nekādu nepamatotu materiālu labumu;

tā kā patērētājam būtu jāļauj izpildīt savas saistības pirms noteiktā termiņa; tā kā tad patērētājam būtu jābūt tiesīgam saņemt taisnīgu kredīta kopējo izmaksu samazinājumu;

tā kā kreditora tiesību cesijai, kas izriet no kredītliguma, nevajadzētu ļaut vājināt patērētāja pozīciju;

tā kā tām dalībvalstīm, kuras atļauj patērētājiem izmantot vekselus, īstermiņa parādzīmes vai čekus saistībā ar kredītligumiem, būtu jānodrošina patērētāja atbilstoša aizsardzība, izmantojot šādus līdzekļus;

tā kā attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, ko patērētājs ar līgumu apņēmis nopirkt uz kredīta, patērētājam vajadzētu vismaz turpmāk noteiktajos apstākļos attiecībā pret kredīta devēju būt tiesībām, kuras papildina viņa parastās līgumtiesības pret kredīta devēju un pret preču piegādātāju vai pakalpojumu sniedzēju; tā kā iepriekšminētie apstākļi ir tādi, ka kredīta devējam un preču un pakalpojumu piegādātājam ir iepriekš noslēgts līgums, saskaņā ar ko kredīta devējs izsniedz kredītu šī piegādātāja patērētājiem ar mērķi ļaut iegādāties preces un pakalpojumus no šī piegādātāja;

tā kā Eiropas valūtas vienība (ECU) ir tāda, kā tā ir noteikta Pado-
mes Regulā (EEK) Nr. 3180/78 ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izda-
rīti ar Regulu (EEK) Nr. 2626/84 ⁽²⁾; tā kā dalībvalstīm ierobežotā
apjomā būtu jābūt tiesībām noapaļot summas nacionālajā valūtā,
kas radušās, pārrēķinot tās no šajā direktīvā ECU izteiktajām sum-
mām; tā kā šajā direktīvā noteiktās summas būtu periodiski no
jauna jāpārbauda, ņemot vērā ekonomiskās un monetārās tenden-
ces Kopienā, un, ja nepieciešams, jāmaina;

tā kā dalībvalstīm būtu jāpieņem atbilstoši pasākumi personu, kas
piedāvā kredītu vai kas piedāvā sagatavot kredītligumus,
pilnvarošanai vai personu, kas piešķir vai sagatavo piešķiramos
kredītus, pārbaudei vai uzraudzībai, vai arī tiesību piešķiršanai
patērētājiem sūdzēties par kredītligumiem vai kredītesanas nosa-
cījumiem;

tā kā kredītligumiem nevajadzētu būt izņēmumam no noteiku-
miem, kas pieņemti šīs direktīvas īstenošanai, vai atbilstoši tās
noteikumiem, kaitējot patērētājam; tā kā šie noteikumi nebūtu
jāapiet līguma formulējuma dēļ;

tā kā dalībvalstīm vajadzētu varēt paturēt vai pieņemt stingrākus
pasākumus, lai aizsargātu patērētāju, ievērojot Līgumā paredzētās
saistības, jo šī direktīva nosaka dalībvalstu normatīvo un adminis-
tratīvo aktu, kas attiecas uz patēriņa kredītu, zināmu tuvināšanu
un noteiktu patērētāju aizsardzības līmeni;

tā kā ne vēlāk kā līdz 1995. gada 1. janvārim Komisijai vajadzētu
iesniegt Padomei ziņojumu par šīs direktīvas darbību,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz kredītligumiem.

2. Šajā direktīvā:

- a) "patērētājs" ir fiziska persona, kas darījumos, uz kuriem attie-
cas šī direktīva, darbojas nolūkos, ko var uzskatīt kā ārpus tās
amata vai profesijas;
- b) "kreditors" ir fiziska vai juridiska persona, kas piešķir kredītu
sava amata, nodarbošanās vai profesijas ietvaros, vai arī šādu
personu grupa;
- c) "kredītligums" ir līgums, ar ko kreditors piešķir vai apsola pie-
šķirt patērētājam kredītu atliktu maksājumu, aizdevuma vai
cita līdzīga finanšu uzkrājuma formā.

Līgumus par pakalpojumu vai komunālo pakalpojumu ilgai-
cīgu sniegšanu, saskaņā ar kuriem patērētājam ir tiesības
samaksāt par tiem līgumu noteikumu darbības laikā atsevišķu
maksājumu veidā, šajā direktīvā neuzskata par kredītligu-
miem;

- d) "kredīta kopējā izmaksa patērētājam" ir visas kredīta izmak-
sas, ieskaitot procentu maksājumus un citus maksājumus, kas
tieši saistītas ar kredītligumu un kas noteiktas saskaņā ar dalīb-
valstīs pastāvošajiem noteikumiem vai darbībām, vai arī kuras
dalībvalstis izstrādā;

⁽¹⁾ OV L 379, 30.12.1978., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 247, 16.9.1984., 1. lpp.

- e) "gada procentu likme" ir kredīta kopējā izmaksa patērētājam, kas izteikta gada procentos no piešķirtās un saskaņā ar dalībvalstīs pastāvošām metodēm aprēķinātās kredīta summas.

2. pants

1. Šī direktīva neattiecas uz:

- a) kredītligumiem vai līgumiem, kas sola piešķirt kredītu,
- kurš galvenokārt paredzēts, lai iegūtu vai paturētu īpašumtiesības uz zemi vai uz pastāvošu vai projektējamu ēku,
 - kurš paredzēts, lai restaurētu vai atjaunotu ēku;
- b) īres līgumiem, izņemot gadījumus, kuros tie paredz, ka īpašumtiesības noteikti pāriet īrniekam;
- c) kredītu, kuru piešķir vai kurš pieejams, nemaksājot procentu likmi vai citus maksājumus;
- d) kredītligumiem, saskaņā ar kuriem procenti netiek iekasēti, ja vien patērētājs piekrīt atmaksāt kredītu ar vienu maksājumu;
- e) kredītu kā avansu maksājumus norēķinu kontā, kuru nepiešķir kredītiestāde vai finanšu iestāde, kas apkalpo kredītkartes kontus.

Tomēr šīs direktīvas 6. panta noteikumus šādiem kredītiem piemēro;

- f) kredītligumiem, kuru summa nepārsniedz ECU 200 vai pārsniedz ECU 20 000;
- g) kredītligumiem, saskaņā ar kuriem patērētājam ir jāatmaksā kredīts
- vai nu laika posmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus,
 - vai, veicot ne vairāk kā četrus maksājumus laika posmā, kas nepārsniedz 12 mēnešus.

2. Dalībvalsts, apspriežoties ar Komisiju, drīkst nepiemērot šo direktīvu dažiem kredīta veidiem, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- tos piešķir ar maksājumu likmēm, kas ir zemākas par tirgū dominējošajām, un
- tos parasti sabiedrībai nepiedāvā.

3. Šīs direktīvas 4. panta un 6. līdz 12. panta noteikumi neattiecas uz kredītligumiem vai līgumiem, kas sola piešķirt kredītu, kurš nodrošināts ar hipotēku vai nekustamo īpašumu, tiktāl, ciktāl šie nolīgumi jau nav izslēgti no direktīvas saskaņā ar šī panta 1. punkta a) apakšpunktu.

4. Dalībvalstis drīkst nepiemērot 6. līdz 12. panta noteikumus kredītligumiem notariāli vai tiesas apliecināta akta formā, kas parakstīts pie notāra vai tiesneša.

3. pants

Neskarot Padomes Direktīvu 84/450/EEK (1984. gada 10. septembris) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu

tuvināšanu attiecībā uz maldinošu reklāmu ⁽¹⁾ un uz noteikumiem un principiem, ko piemēro attiecībā uz maldinošu reklāmu, jebkurā reklāmā vai jebkurā piedāvājumā, kurš ir izstādīts uzņēmuma telpās, kur persona piedāvā kredītu vai piedāvā sagatavot kredītligumu, un kurā ir norādīta procentu likme vai jebkādi skaitļi, kas attiecas uz kredīta izmaksām, ietver arī norādi par gada procentu likmi, izmantojot reprezentatīvu paraugu, ja nevar izmantot citus līdzekļus.

4. pants

1. Kredītligumi jāsastāda rakstiski. Patērētājs saņem rakstiskā līguma kopiju.

2. Rakstiskajā līgumā iekļauj:

- a) paziņojumu par gada procentu likmi;
- b) paziņojumu par apstākļiem, kuros gada procentu likmi drīkst mainīt.

Gadījumos, kad nav iespējams noteikt gada procentu likmi, patērētājam sniedz pietiekamu informāciju rakstiskajā līgumā. Šī informācija ietver vismaz to informāciju, ko paredz šīs direktīvas 6. panta 1. punkta otrais ievilkums.

3. Turklāt rakstiskajā nolīgumā ietver citus svarīgus līguma noteikumus.

Paraugam šīs direktīvas pielikumā ir to noteikumu saraksts, ko dalībvalstis var pieprasīt iekļaut rakstiskajā nolīgumā kā būtiskus.

5. pants

Atkāpjoties no 3. panta un 4. panta 2. punkta un līdz lēmuma pieņemšanai par Kopienas gada procentu likmes aprēķināšanas metodes vai metožu ieviešanu, tās dalībvalstis, kuras šīs direktīvas paziņošanas brīdī nepieprasa uzrādīt gada procentu likmi vai kurām nav noteiktas metodes tās aprēķināšanai, pieprasa norādīt vismaz kredīta kopējo izmaksu patērētājam.

6. pants

1. Neatkarīgi no šīs direktīvas 2. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētā izņēmuma, kad ir līgums starp kredītiestādi vai finanšu iestādi un patērētāju par kredīta piešķiršanu kā avansu maksājumu norēķinu kontā, kas nav kredītkartes konti, patērētāju līguma noslēgšanas brīdī vai pirms tā noslēgšanas informē

- par kredītlimitu, ja tāds ir,
- par gada procentu likmi un maksājumiem, ko piemēro no līguma noslēgšanas brīža, un par nosacījumiem, ar kādiem drīkst tos grozīt,
- par līguma laušanas kārtību.

⁽¹⁾ OV L 250, 19.9.1984., 17. lpp.

Šo informāciju apstiprina rakstiski.

2. Turklāt līguma darbības laikā patērētāju informē par jebkurām izmaiņām gada procentu likmē vai attiecīgajos maksājumos tad, kad tās notiek. Šādu informāciju var sniegt rēķina pārskatā vai jebkādā citā dalībvalstīm pieņemamā veidā.

3. Dalībvalstis, kuras pieļauj klusējot pielīgtus konta pārtēriņus, nodrošina to, ka patērētāju informē par gada procentu likmi un piemērojamiem maksājumiem, kā arī par jebkuriem grozījumiem tajos, ja konta pārtēriņš pārsniedz trīs mēnešu laika posmu.

7. pants

Gadījumā, kad piešķirts kredīts preču iegādei, dalībvalstis izstrādā nosacījumus, saskaņā ar kuriem preces var paņemt atpakaļ, īpaši, ja patērētājs nav devis savu piekrišanu. Turklāt tās nodrošina to, ka, ja kreditors atgūst savā īpašumā preces, norēķināšanos pušu starpā veic tā, lai nodrošinātu to, ka šī paņemšana atpakaļ neizraisa netaisnīgu iedzīvošanos uz citu rēķina.

8. pants

Patērētājam ir tiesības izpildīt savas kreditlīguma saistības pirms nolīgumā noteiktā termiņa. Šajā gadījumā saskaņā ar noteikumiem, ko noteikušas dalībvalstis, patērētājs ir tiesīgs saņemt taisnīgu kredīta kopējo izmaksu samazinājumu.

9. pants

Kad kreditora tiesības saskaņā ar kreditlīgumu cedē trešajai personai, patērētājam ir tiesības izmantot pret šo trešo personu jebkuru aizstāvības argumentu, kas viņam bija pieejams pret sākotnējo kreditoru, ieskaitot ieskaitu, ja pēdējais ir atļauts attiecīgajā dalībvalstī.

10. pants

Dalībvalstis, kas saistībā ar kreditlīgumiem, ļauj patērētājam:

- izdarīt maksājumus ar vekseliem, tai skaitā ar īstermiņa parādzīmēm;
- dot nodrošinājumu ar vekseliem, tai skaitā ar īstermiņa parādzīmēm un čekiem,

nodrošina to, ka patērētājs ir pienācīgi aizsargāts, šādi izmantojot šos līdzekļus.

11. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditlīguma esamība nekādi neietekmē patērētāja tiesības attiecībā pret to preču vai pakalpojumu piegādātāju, kas iegādāti ar šādu līgumu, gadījumos, kad preces

vai pakalpojumi nav piegādāti vai sniegti vai arī citādi neatbilst līgumam par to piegādi.

2. Ja

- lai nopirktu preces vai saņemtu pakalpojumus, patērētājs noslēdz kreditlīgumu ar personu, kas tos nepiegādā;
un
- kredīta devējam un preču un pakalpojumu piegādātājam ir iepriekš noslēgts līgums, saskaņā ar ko kredīta devējs izsniedz kredītu šī piegādātāja patērētājiem preču un pakalpojumu iegādei no šī patērētāja; un
- šā punkta a) apakšpunktā norādītais patērētājs iegūst kredītu, ievērojot šo iepriekš noslēgto līgumu; un
- kreditlīgumā minētās preces vai pakalpojumi nav piegādāti vai ir daļēji piegādāti vai arī neatbilst līgumam par to piegādi; un
- patērētājs izmantojis tiesiskās aizsardzības līdzekļus attiecībā pret piegādātāju, bet viņam nav izdevies iegūt apmierinošu rezultātu, uz ko viņam ir tiesības,

patērētājam ir tiesības izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus attiecībā pret kredīta devēju. Dalībvalstis nosaka to, cik lielā mērā un ar kādiem nosacījumiem, šie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir īstenojami.

3. Šā panta 2. punkts neattiecas uz gadījumiem, kad attiecīgie atsevišķie darījumi ir par summu, kas nepārsniedz Ecu 200 līdzvērtīgu summu.

12. pants

1. Dalībvalstis

- nodrošina to, ka personas, kas piedāvā kredītu vai piedāvā sagatavot kreditlīgumus, saņem licenci šai nodarbei, kas ir vai nu īpaši paredzēta, vai kā preču un pakalpojumu piegādātāji; vai
- nodrošina to, ka personas, kas piešķir kredītu vai kas sagatavo kredīta piešķiršanu, ir pakļautas darbību pārbaudei vai uzraudzībai, ko veic iestāde vai valsts struktūra; vai
- sekmē atbilstošu struktūru izveidi, kas pieņemtu sūdzības par kreditlīgumiem vai kredītešanas nosacījumiem un sniegtu patērētājiem par tiem pietiekamu informāciju vai padomus.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka 1. punkta a) apakšpunktā minētā licences saņemšana nav nepieciešama, ja personas, kas piedāvā noslēgt vai sagatavot kreditlīgumus, atbilst Padomes Pirmajai direktīvai (1977. gada 12. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽¹⁾ 1. panta definīcijai un ko pilnvaro saskaņā ar minētās direktīvas noteikumiem.

⁽¹⁾ OV L 322, 17.12.1977., 30. lpp.

Ja personas, kas piešķir kredītu vai sagatavo kredīta piešķiršanu, saņēmušas gan saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu īpaši paredzēto licenci, gan saskaņā ar iepriekš minētās direktīvas noteikumiem paredzēto licenci, bet pēdējā licence ir anulēta, kompetento iestādi, kura ir atbildīga par īpašās licences izdošanu, lai piešķirtu kredītu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, par to informē un tā izlemj, vai attiecīgās personas drīkst turpināt piešķirt kredītu vai sagatavot kredīta piešķiršanu, kā arī vai īpašā licence, kas piešķirta saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, būtu jāanulē.

13. pants

1. Šajā direktīvā Eiropas valūtas vienību (ECU) nosaka Regula (EEK) Nr. 3180/78, kas grozīta ar Regulu (EEK) Nr. 2626/84. Ēkvivalentu dalībvalsts valūtā sākotnēji aprēķina pēc valūtas maiņas kursa šīs direktīvas pieņemšanas dienā.

Dalībvalstis var noapaļot summas dalībvalsts valūtā, kas iegūtas pārreķina uz ECU rezultātā, ja vien šāda noapaļošana nepārsniedz ECU 10.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma reizi piecos gados un pirmo reizi 1995. gadā pārbauda un, ja nepieciešams, maina šajā direktīvā minētās summas, ņemot vērā ekonomiskās un monetārās tendences Kopienā.

14. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītligumi neparedz atkāpes no dalībvalstu tiesību aktu noteikumiem, ar ko ievieš vai kas atbilst šai direktīvai, tādējādi kaitējot patērētājam.

2. Turpmāk dalībvalstis nodrošina, ka noteikumi, ko pieņem šīs direktīvas ieviešanai, nav apieti līgumu formulējuma dēļ, īpaši ar paņēmieni, kad kredīta summu sadala starp vairākiem līgumiem.

15. pants

Šī direktīva neliedz dalībvalstīm paturēt vai pieņemt stingrākus noteikumus, lai aizsargātu patērētājus saistībā ar viņu pienākumiem, kas izriet no Līguma.

16. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā vajadzīgie pasākumi, lai līdz 1990. gada 1. janvārim īstenotu šo direktīvu, un par šiem pasākumiem tās tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

17. pants

Ne vēlāk kā līdz 1995. gada 1. janvārim Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par šīs direktīvas darbību.

18. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1986. gada 22. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. SHAW

PIELIKUMS

4. PANTA 3. PUNKTĀ MINĒTO NOTEIKUMU SARAKSTS

1. **Kredītligumos noteiktu preču vai pakalpojumu iegādes finansēšanai:**

- i) to preču vai pakalpojumu, uz ko attiecas nolīgums, apraksts;
- ii) cena skaidrā naudā un cena, kas jāmaksā saskaņā ar kredītligumu;
- iii) drošības naudas summa, ja tāda ir, maksājumu skaits un apmērs, kā arī to termiņi vai to noteikšanas metode, ja tie nav zināmi līguma noslēgšanas laikā;
- iv) norāde, ka patērētājam būs tiesības uz samazinājumu, kā tas paredzēts šīs direktīvas 8. pantā, ja viņš atmaksā agrāk;
- v) kam pieder preces (ja īpašumtiesības uzreiz nepāriet patērētājam) un noteikumi, ar kādiem patērētājs kļūst par to īpašnieku;
- vi) nepieciešamā nodrošinājuma apraksts, ja tāds ir;
- vii) uzteikuma termiņš, ja tāds ir;
- viii) norāde uz nepieciešamo apdrošināšanu, ja tāda ir, un, kad patērētājs neizvēlas apdrošinātāju pēc saviem ieskatiem, izmaksu norāde.

2. **Kredītligumos, kuros izmanto kredītkarti:**

- i) kredītlimita apmērs, ja tāds ir;
- ii) atmaksāšanas noteikumi vai līdzekļi to noteikšanai;
- iii) uzteikuma termiņš, ja tāds ir.

3. **Kredītligumos, kuros izmanto norēķinu kontu un ko citādi direktīva neparedz:**

- i) kredītlimita apmērs, ja tāds ir, vai metode tā noteikšanai;
- ii) izmantošanas un atmaksas noteikumi;
- iii) uzteikuma termiņš, ja tāds ir.

4. **Citos kredītligumos, uz ko attiecas šī direktīva:**

- i) kredītlimita apmērs, ja tāds ir;
 - vi) norāde uz nepieciešamo nodrošinājumu, ja tāds ir;
 - iii) atmaksas noteikumi;
 - iv) uzteikuma termiņš, ja tāds ir;
 - v) norāde, ka patērētājam būs tiesības uz samazinājumu, kā tas paredzēts šīs direktīvas 8. pantā, ja viņš atmaksā agrāk.
-